

Gặp lại dòng nhạc Từ Công Phụng - Trà Giang

Một dòng nhạc có nét buồn nhiều mà theo lý giải của Từ Công Phụng thì “Niềm đau đón hiểu theo một cách khác cũng là một thứ hạnh phúc còn đọng lại trong cuộc đời...”. Hơn 40 năm, sự trở về của Từ Công Phụng không hẳn là vì hoài niệm mà còn vì những bản tình ca của ông vẫn luôn có chỗ đứng trong lòng khán giả.

Đêm nhạc 45 năm Từ Công Phụng diễn ra tại phòng trà Văn Nghệ không phải là một đêm nhạc hoài cổ hay hoài niệm vì ngoài những người cùng thời với tác giả cũng đầu tóc hoa râm vẫn có không ít những gương mặt rất trẻ. Những tác phẩm được viết hơn 40 năm trước bây giờ vẫn thu hút nhiều người mặc dù chính Từ Công Phụng cũng thừa nhận âm nhạc bây giờ đã khác nhiều trước đây. Tình yêu là chủ đề không bao giờ cũ và cũng vì vậy mà các bản tình ca của Từ Công Phụng vẫn luôn có chỗ đứng.

Trong cuộc đời mình, ông đã sáng tác hơn 100 bài hát và tất cả đều là tình ca. Từ Công Phụng là một người lữ khách mà tình ca “là con đường tôi đã chọn và cru mang một đời” như ông tự sự. Người đàn ông sinh ra ở Ninh Thuận, vùng đất khô cằn và gió dữ dội với những bãi cát trắng dưới bầu trời nắng gắt không một gợn mây này lại luôn sáng tác những bản tình ca nhẹ nhàng, thâm trầm. Đây là sự kết tinh lại từ một thời gian dài ông thường nghe những loại nhạc hòa tấu qua những chương trình phát thanh với những nhạc phẩm cổ điển hay nhẹ nhàng như của Paul Mauriat, Mantovani... chính vì vậy đã tạo cho tác phẩm của Từ Công Phụng một phong cách rất đặc biệt.

Khi mới 18 tuổi, Từ Công Phụng đã viết bài *Bây giờ tháng mấy?* Bài hát đầu tay đã được đón nhận nồng nhiệt và đã mở ra cho Từ Công Phụng một sự khởi đầu tốt đẹp, nhưng Từ Công Phụng lại không chọn cho mình con đường thành một nhạc sĩ chuyên nghiệp, ông xem sáng tác như một niềm vui, một thú tiêu khiển tao nhã. Vì đến với âm nhạc bằng cách tự học, không có người dìu dắt, nâng đỡ nên việc Từ Công Phụng được xếp vào nhóm “Ngũ hổ” chung với Trịnh Công Sơn, Ngô Thụy Miên, Vũ Thành An và Lê Uyên Phương khiến nhiều người tỏ ý tiếc rẻ vì họ cho rằng nếu quyết tâm đi theo con đường sáng tác chuyên nghiệp thì sự nghiệp ông còn tiến xa hơn nữa.

Từ Công Phụng được trời sinh một chất giọng ấm áp và đặc biệt hay khi ông trình bày ca khúc của mình. Ở tuổi lục tuần, ông vẫn đứng hát liên tục cả 10 bài không hề ngừng nghỉ. Chỉ với tiếng đàn piano và violon đệm thỉnh thoảng thêm kèn saxo, phong cách nhạc thính phòng của ông rất phù hợp với khung cảnh ấm áp của một phòng trà với ánh đèn nhè nhẹ. Từ Công Phụng bắt đầu với nhạc phẩm đầu tay ***Bây giờ tháng mấy*** rồi dẫn dắt người nghe đi theo quá trình sáng tác của ông với đủ cung bậc của tình yêu, được sinh ra từ những buồn vui và cả những sự đau đớn qua những ***Trên tháng ngày đã qua, Như***

ngọn buồn rơi, Mắt lệ cho người, Mùa thu mây ngàn, Bài cho em... và ông dành bài **Lời cuối** cho bài hát cuối cùng chia tay người nghe.

Nhưng có lẽ nhờ không chủ trương sinh sống bằng âm nhạc nên Từ Công Phụng không bị gò bó hay miễn cưỡng làm những điều ông không thích hay không muốn trong phạm vi nghệ thuật để đi theo hướng riêng của mình, từ đó mà hình thành nên một phong cách, một dòng nhạc Từ Công Phụng với những giai điệu và lời nhạc không lẫn lộn với ai “*Xin đỉnh yên bình, một mùa xuân ôm kín chân trời của tuổi thơ thôi rồi... thôi rồi... Xin đừng làm bão tuổi đôi mươi, một vòng tay khắc khoải buông xuôi... từng niềm vui bay theo biển gió*” (Mùa Xuân Trên Đỉnh Bình Yên); *Thôi cũng đành một kiếp trăm năm đời người sẽ qua. Cũng đành một thoáng chiêm bao tình người cũng xa... Thôi cũng đành như chiếc que diêm một lần lóe lên... Thôi cũng đành như kiếp rong rêu một lần hóa thân...* (Như Chiếc Que Diêm); *Ngày đó khi một lần, một lần tiếng hát đồng lõa đưa em vào vùng trời lấp lánh... Bằng những cánh sao trời đầy đôi mắt ngược tròng mền... Em, em xa dần ngàn đời hoang vắng... tôi đi về buồn chung kẻ tóc* (Tuổi Xa Người)...

Những nhạc phẩm ông có nét buồn nhiều, theo lý giải của Từ Công Phụng thì “Niềm đau đón hiểu theo một cách khác cũng là một thứ hạnh phúc còn đọng lại trong cuộc đời chúng ta như là một hành trang cho những suy nghĩ về cuộc đời.”

Sau gần 30 rời xa Việt Nam, Từ Công Phụng trở lại, vẫn ngỡ ngàng đi tìm lại những góc phố xưa giờ không còn nữa. Phong cách điềm đạm và ít nói khi giới thiệu về các ca khúc, phần nào thể hiện tính nhẩn nhai, hay ẩn mình trong các sinh hoạt văn nghệ của ông. Nếu như ở hải ngoại những giọng hát từng rất thành công với nhạc phẩm của ông như Thái Hiền, Tuấn Ngọc thì sự chờ đợi những giọng hát nào ở Việt Nam sẽ thể hiện không có trong lần xuất hiện này, Từ Công Phụng đã giải thích rằng do ông về quá gấp và các ca sĩ ở phòng trà Văn Nghệ đều chưa từng hát nhiều nhạc ông nên không có thời gian tập và diễn trong đợt này.

Từ Công Phụng cho biết ông rất ngạc nhiên và xúc động trước sự đón nhận mà mọi người dành cho ông khi về lại quê nhà. Ông nói sẽ quay trở lại Việt Nam lần nữa để giới thiệu một đêm nhạc chính chu hơn, nhiều bài hát mọi người yêu cầu ông không thể đáp ứng được. “Những nhạc phẩm này tôi viết để dành cho mọi người chứ không phải chỉ cho riêng mình”, nhạc sĩ Từ Công Phụng thôn thức.

Trà Giang